

JE KUNT NIET ZONDER DE ANDEREN

Als je soms denkt aan de pijn en het leed die jouw vrienden jou deden,
die gisteren nog zegden alles voor je te doen.
Of je denkt aan de woorden van haat die je nog dient te vergeten,
dan heb je geen zin, om verder te doen.

En dan krijg je de lust om terug in je schelp te kruipen,
om alleen te gaan leven en je voeten te vegen aan de rest.
En dan zweer je voortaan voor niemand je wil nog te buigen.
Je maakt je eigen wereld, je eigen nest.

Maar denk niet ik ga mijn eigen gang.
Denk niet ik ga het veranderen.
Want alleen ben je te klein en te bang.
Je kunt niet zonder de anderen.

Maar als je op straat even rondloopt en je kijkt naar al die koude gezichten;
waarop je ziet wat de één voor de ander over heeft.
Of je luistert naar de wereld met haar moord en oorlogsberichten,
dan vraag je je af, waarom je nu leeft.

En dan krijg je de lust om je eigen eiland te kopen,
weg van de mensen en weg van hun hartloos gedoe.
Om naar eigen maat je eigen pad op te lopen,
weg van je vrienden, want je bent het moe.

Maar denk niet ik ga mijn eigen gang.
Denk niet ik ga het veranderen.
Want alleen ben je te klein en te bang.
Je kunt niet zonder de anderen.

Maar dan zie je misschien toevallig een paar kleine dingen,
twee mensen die elkaar zomaar een pleziertje doen.
Of twee anderen die gewoon proberen elkaar te beminnen
en dan krijg je weer zin, om verder te doen.

En dan krijg je de lust om terug uit je hokje te kruipen,
omdat je alleen geen haat, maar ook geen vriendschap verkrijgt.
En dan zweer je voortaan voor iedereen je wil te gaan buigen
om de mensen te geven, wat je van hen niet krijgt.

Maar denk niet ik ga mijn eigen gang.
Denk niet ik ga het veranderen.
Want alleen ben je te klein en te bang.
Je kunt niet zonder de anderen.

Zjef Vanuytsel
© Intersong Primavera N.V.